

steren kan formentlig redegøre for, om det her lovforslag vil berøre 26-ugers-reglen.

Hvis man har haft mere end 4 ugers sygdom, får man så 2 år mere på kontoen til beregning af beskæftigelseskravet, eller griber ændringen i dette lovforslag ikke ind i det forhold? Det spørgsmål vil jeg gerne have besvaret.

26-ugers-reglen svarer til en tilknytning på $\frac{1}{6}$ i perioden, men hvis man kan lægge 2 år til, så kan generhvervelse finde sted, blot man er beskæftiget 10 pct. af tiden. Det mener jeg ikke kan være ministerens intentioner med det her forslag, men jeg kunne godt tænke mig at høre, om 26-ugers-reglen er indbefattet i dette lovforslag. Er den ikke det, så er vi rolige ved det.

Med disse bemærkninger kan vi selvfølgelig ikke støtte lovforslaget, som det foreligger.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne kvittere for den tale, hr. Bendt Bendtsen her holdt, og det vil jeg gerne på flere måder, for jeg synes, det var en afdæmpet tale i betragtning af, at han sådan set snakker om, er der her et tale om et forligsbrud.

Jeg er af den opfattelse, at det er meget vigtigt, at vi er enige om, hvad det er, vi snakker om i denne her forbindelse.

Det, der har været vores intentioner i Socialdemokratiet, har været at hjælpe de mennesker, som er blevet ramt ved, at man har ændret beskæftigelseskravet fra 26 uger til 52 uger. Vi har fundet, at det var der ikke nogen der kunne have tænkt på, at sådan ville det her udarte sig.

Der er jo ikke tale om, at i fremtiden gælder 52-ugers-reglen ikke. Når vi er kommet igen den her periode og de folk er reddet hjem, så mener jeg, at vi er i en situation, hvor vi sådan set er tilbage. Det er i hvert fald noget, som jeg meget gerne vil være med til at drøfte.

Men vi synes, det er urimeligt, at der er nogen, der er kommet i klemme.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo klart, at fra borgerlig side ønsker man at gøre a-kassesystemet dårligere. Folk skal smides hurtigere ud af a-kassesystemet. Det kan jeg godt forstå. Det er jeg uenig i, men jeg kan godt forstå det.

Man har jo altid haft den opfattelse eller har i hvert fald påstået, at de borgerlige ønskede, at man skal stille folk lige. Men her har vi altså en lovgivning, som helt åbenlyst ikke stiller folk

lige, fordi nogle mennesker, der er i nogenlunde samme situation, bliver behandlet vidt forskelligt afhængigt af tilfældigheder, f.eks. om de havde en enkelt arbejdsløshedsdag i 1996.

Vi forsøgte under finanslovforhandlingerne at få De Konservative med på at rette nogle af de værste urimeligheder – og de har ansvaret for den lov, der er vedtaget – f.eks. at det kunne betale sig for visse mennesker at lade sig fyre før nytår for at få en dagpengeret beregnet på det tidspunkt i stedet for at vente til efter nytår. Eller for at sige det helt klart: Hvis to personer har været lige lang tid på arbejdsmarkedet og den ene bliver fyret midt i december, mens den anden lige får 14 dages arbejde mere og først bliver fyret her i det nye år, vil den første med mindst arbejde have 5 års dagpengeret, mens den, der har haft længere tids arbejde, ikke har dagpengeret.

Det er jo konsekvensen, og det er da ikke at behandle folk lige. Det er det allermest urimelige, og jeg forstår ikke, hvorfor man ikke vil være med til at rette op på åbenlyse urimeligheder.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg må indrømme, at jeg både spærrede øjnene op og strittede med ørerne, da jeg konstaterede, at det konservative indlæg gik ud på, at her er tale om noget, der faktisk skal ændres i den finanslovaftale, man har indgået. At tænke sig, at sådan noget ikke er forhandlet på plads. Jeg må sige, jeg er dybt overrasket. Men det er måske den måde, man handler på, når der er indgået et finanslovforlig.

Vi, der står uden for forliget om finansloven, må i hvert fald forstå det sådan, at den ting ikke er bragt på plads; men det kan være, vi kan få en eller anden forklaring på det.

I hvert fald kan jeg høre af det konservative indlæg, at forslaget i store træk bliver afvist. Det vil vi også gøre på et senere tidspunkt, men det er så en anden sag. Men jeg synes, det virker komplet uforståeligt, for i alle de år, jeg har været herinde, har det altid været sådan, at hvis det var noget med en finanslovaftale, så var de, der havde indgået aftalen, 100 pct. på det rene med, hvad der skulle ske.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne slå fast, at dette lovforslag ikke handler om optjeningskravet, beskæftigelseskravet. Det var det, der blev indgået en politisk aftale om med Det Konservative Folkeparti ved